

[Socialministeren.]

været fremsat Ønske om en Forhøjelse af selve Rentesatserne, men at gennemføre hertil sigtende Forslag anser jeg under de nuværende Forhold for udelukket. Der er imidlertid et enkelt Omraade, hvor jeg har ment at burde imødekomme Ønskerne om en Forbedring af Rentenydernes Kaar. Det drejer sig om Invalididentenyderes Stilling, naar de ved det fyldte 65de Aar gaar over til at oppebære Aldersrente. Ordningen er her den, at en Invalididentenyder, der har oppebaaret Tillæg for Hjælpeløshed, beholder baade dette Tillæg og Invaliditetstillægget, medens en Invalididentenyder, der ikke har oppebaaret Hjælpeløshedstillæg, ved Overgangen til Aldersrente mister Invaliditetstillægget. Dette har været kritiseret stærkt fra mange Sider, og Ministeriet har derfor anmodet Udvalget angaaende Socialreformen om at overveje, om Invaliditetstillægget burde bevares i Tilfælde, hvor det virker særlig grelt, at det bortfalder, og Udvalget har ganske kunnet tiltræde Ministeriets Standpunkt. Udvalget har derfor foreslaaet, at naar en Invalid, der vel ikke har oppebaaret det særlige Tillæg for Hjælpeløshed, men dog er saaledes stillet, at det er hans Invaliditet mere end hans Alder, der afgørende præger hans Forhold, skal vedkommende Kommunalbestyrelse med kvalificeret Majoritet kunne bestemme, at Invalididentenyderen skal beholde Tillægget for Invaliditet, naar han gaar over til Aldersrente.

Det er mig imidlertid bekendt, at Udvalget under sin Drøftelse af Spørgsmaalet var inde paa den Tanke at gaa et Skridt videre i saa Henseende, saaledes at Tillægget for Invaliditet kunde bibeholdes i *alle* Tilfælde, hvor en Invalididentenyder gaar over til Aldersrente. Jeg maa være enig med Udvalget i, at Invaliditetstillæggets Bortfald for den enkelte Invalididentenyder ved Overgangen til Aldersrente altid føles som et alvorligt Indgreb i hans Økonomi, og dette gælder ikke mindst, fordi den Indtægt, der lægges til Grund ved Aldersrentens Beregning, beregnes efter strengere Regler end de tilsvarende Regler for Indtægtens Beregning ved Invalididentenyders Fastsættelse. Saaledes gælder jo Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 4, hvorefter der kan ses bort fra 60 pCt. af Rentens Grundbeløb, naar det drejer sig om Indtægt ved personligt Arbejde, ikke ved Beregning af Aldersrenten. Hertil kommer, at Udvalgets Forslag vil medføre et administrativt tungt virkende Apparat med Afstemning i Kommunalbestyrelserne

om hver enkelt Invalididentenyder, der gaar over til Aldersrente, og jeg skal derfor stille Forslag om, at det særlige Tillæg for Invaliditet skal bibeholdes i *alle* Tilfælde, hvor en Invalididentenyder overgaar til at oppebære Aldersrente, og dette skal ogsaa gælde de Invalididentenydere, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet Invaliditetstillægget. Forslaget medfører en Forbedring af disse i Forvejen meget daarlige stillede Personers Kaar, uden at Udgifterne efter de af Udvalget foretagne Beregninger bliver urimelig stor; jeg skal her henlede Opmærksomheden paa, at Udvalgets Beregning ganske dækker Udgiften ved Forslaget, som jeg har ændret det; Beregningen er nemlig opstillet under den Forudsætning, at samtlige Invalididentenydere vilde beholde Invaliditetstillægget, idet Udvalget ikke havde noget Grundlag for at skønne over, i hvilket Omfang Kommunerne vilde anvende den oprindelig paatænkte Regel, og jeg maa mene, at det konservative Udvalgsmedlem, som af finansielle Grunde har modsat sig Forslaget paa dette Punkt, overdriever Betydningen af den Udgiftsforøgelse, Forslaget medfører.

I øvrigt indeholder Forslaget en Del Bestemmelser, der nærmest er af teknisk Karakter, saaledes Forslagets §§ 4, 5, 10, 11, 12 og 13. En Del af disse Bestemmelser er Udtryk for de Fortolkninger af Loven, Ministeriet har anlagt, men som man har fundet det rigtigst at give et positivt Udtryk i selve Loven. Det drejer sig her dels om visse Regler vedrørende Sygeforsikringen, dels Bestemmelser om Beregningen af den Indtægt, der lægges til Grund ved Rentens Fastsættelse, og endelig om Ordningen med Hensyn til Rentenydere, der indlægges paa Særforsorgsanstalt. Jeg skal i denne Forbindelse ogsaa nævne Bestemmelsen i Forslagets § 15 om en Ændring i Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7. Denne Bestemmelse, hvorefter Renten til en Rentenyder, der flytter fra en Kommune med lavere Grundbeløb til en Kommune med højere Grundbeløb, i det første Aar efter Flytningen kan ydes efter Fraflytningskommunens Takst, tilsligter at modvirke Spekulation hos Rentenydere i at flytte for at opnaa højere Rente, og den søges nu udvidet saaledes, at den ikke blot angaar Rentenydere, men ogsaa Personer, der inden for en nærmere Frist vil komme til at oppebære Rente, altsaa Folk, der har indgivet eller har tænkt sig at indgive Begæring om Rente, saaledes at man ogsaa